Nr. 2 (113) Aprill-mai-juuni 2014

EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

KODUTEEL

Pimedatest ja nägijatest

SEMINAR jätkab riiklikult akrediteeritud kõrgkoolina

Kuidas noomida targasti ja armastuses

Kimbery Webbi kuu EESTIS: ma armastan seda paika rohkem, kui suudan sõnades väljendada

Palvetades Ukraina eest

Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 2 (113) 2014
Hind 3 eurot

SELLES NUMBRIS

• **Superintendendilt**
Taavi Hollman
EMK 2014. aasta aastakonverentsi eel 3
• **Jutlus**
Meeli Tankler
Nägijatest ja pimedatest 4
• **Mõtisklus** 5
• **Meilt ja mujalt**
Uudised ja sündmused 6
• **Seminaris**
Meeli Tankler
Palvetest kantud seminar 11
Pille Mägila
• **Kirikuelu**
Naiste Ühenduse hooaeg 9
Marjana Luist
Eesti Sõprade juures 10
Irja Saksing
Päev täis päikest 16
• **Hingehoid**
Jana Tamm
Kas sekkuda või mitte? 12
• **NoorteNurk**
Kimberly Webb
Palun, et Jumal valvaks teie vabadust 14
Noortelaager Nuutsakul 15
• **LasteLaegas**
Lastetööst meil ja mujal 17
Nõuandenurk 19
Nuputamist

Esikaanel: Eddie Fox Eesti Sõprade kohtumine ja emadepäev Tallinna koguduses

Väljaandja: EMK kirjastustoimkond
Narva mnt 51, 10152 Tallinn
Tel: 6688 479
e-post: koduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/Koduteel

Toimetuse kolleegium: Anneli Klausson, Tarmo Lilleoja, Toomas Pajusoo, Priit Gregorios Tamm
Toimetaja: Kärt Jänes-Kapp
Kujundaja-küljendaja: Taimi Pärna
Kirjasaatjad: Imbi Herm (Rakvere)
Arvi Lindmäe (Saaremaa)
Irja Saksing (Kärsa ja Ahja)
LasteLaegas ja lastetöö uudised: Egle Hollman
NoorteNurk: Lemme Aulis ja Mareta Nõmme

TOIMETAJA VEERG

Oleme taas kevades – tärkamise ja ärkamise ajas.

2012. aasta kevadel seadsime sihi olla ustavad ja arukad majapidajad, mullune eesmärk oli rõhutada paremaks jüngriks kujunemist ja seesmist uuenemist, 2014. aasta oleme enese jaoks määratlenud kui toimiva usu aasta. Aga küllap vajab iga toimiv süsteem – just nagu looduski, mis panustas tänavu imeliselt Kärsa koguduse aastakonverentsi ja millest nii armsalt kirjutab Irja Saksing – aeg-ajalt nii tärkamist kui ärkamist. Kindlasti vajame oma päevadesse ka märkamist ja sutsuke uudsust, sest just see aitab ärgata ja tärgata, end olnust lahti raputada ning ennast ja maailma avastada. Just taolistest asjadest kirjutab meile ameeriklanna Kimberly, kes sel kevadel Eestimaal on elanud ja nüüd lugejatega oma märkamisi jagab. Nagu ka teised märkajad meie kõrval, kes on võtnud kirjutada oma tähelepanekutest ja muljetest, olgu tegu Eesti Sõprade kogunemisega Ameerikas, Naiste Ühenduse tegemistega kodus ja kaugemal, laste- või noortetööga meie kirikus või siis Ukraina metodistide olukorraga.

Prohvet Jesaja raamatust (43:1 ja 19) võime lugeda: “Aga nõnda ütleb nüüd Issand ... “Vaata, mina teen hoopis uut: see juba tärkab, kas te ei märka?””

Tärkamist ja märkamist täis suve kõigile!

KÄRT JÄNES-KAPP

ÜMK Ukrainas (loe lk 7).

HOIA SILM PEAL!

Eesti Metodisti Kiriku ajakiri KODUTEEL

Facebookis aadressil
http://www.facebook.com/emk.koduteel

Veebikodus aadressil
http://www.metodistikirik.ee/koduteel

Issuu keskkonnas neljavärvilise pdf-ina aadressil
http://issuu.com/koduteel

EMK 2014. aasta aastakonverentsi eel

Taas on kätte jõudmas aeg, kus koguneme aastakonverentsile, EMK kõrgeimale seadusandlikule kogule. Metodisti kiriku aastakonverentside traditsioon ajaloos läheb tagasi meie kirikuisa John Wesley päevadesse, kui ta kutsus kokku Inglismaa erinevais paigus tööd tegevad jutlustajad.

John Wesley päevaraamatust võime lugeda 270 aasta tagust ülestähendust juunikuust 1744:

"Esmaspäeval, 18. juunil lahkusin Epworthist, kolmapäeva, 20. juuni pealelõunal kohtusin oma vennaga Londonis. Esmaspäeval, 25. ning viiel järgneval päeval olime konverentsil koos paljude oma vendadega (mitmetest eri paikadest), kes ei igatse midagi enamat kui päästa omaenda hing ja nende hing, kes neid kuulavad. Ja tõesti, niikaua, kui neil on selline meelsus, ei ole nende töö Issandas tühine. Järgmisel päeval puhastasime ühingu kõigist, kes ei käinud vastavalt evangeeliumile. Seeläbi vähendasime liikmete arvu vähem kui 1900-ni. Aga number on tähtsusetu asjaolu (seik). Kasvatagu Jumal neid, kes on usus ja armastuses!"

Nii kirjutab Wesley kogunemisest, mis muutusid regulaarseteks konverentsideks. Kokku tuldi eri paikadest selleks, et üheskoos leida Jumala tahet edaspidises töös ja teenimises, korra ja õpetuse küsimustes, jutlustamise ja palve teemadel, ilmikjutlustajate kasutamise, ühingute loomise ja nende töökorralduslike küsimuste osas. Aastakonverentsid olid Wesley elu lõpuks oma peaaegu poole sajandi pikkuse traditsiooniga moodustamas olulist osa metodistliku liikumise töökorraldusest.

Täna, John Wesley pöördumise 276. aastapäeval (kirjutan neid ridu laupäeval, 24. mail) tõdeme, et vajadus selliste konverentside jaoks on ikka veel olemas. Ei kogune me ju 13.–15. juunini 2014 Tallinna üksnes selleks, et mittetulundusühingute seaduse kohaselt oma aastakoosolek pidada, vaid ka selleks, et kogeda kristlikku osadust ja julgustust, Jumala juhatust ja uut indu edasipidiseks tööks sellel maal, kus Jumal meid kutsunud on. Ja samas on meie ülesanne mitte kaotada silmist seda kutset, mida John Wesley sõnastas nii: "Maailm on minu kihelkond (teenimispiirkond) ja hingede võitmine minu elukutse."

Valmistugem siis aastakonverentsiks palvemeelsuses, et võiksime tunnetada, vastu võtta, mõista ning täita Jumala tahet seal, kuhu Jumal meid on elama pannud ja teenima kutsunud.

Rahutervitustega

Foto: EMK

Meenutus 2013. aasta aastaskonverentsilt.

Nägijatest ja pimedatest

MEELI TANKLER

"… siis pime läks ja pesi ning tuli tagasi nägijana. Siis ütlesid naabrid ja need, kes teda seni olid kerjusena näinud: "Eks see ole sama mees, kes istus ja kerjas?" Ühed ütlesid: "Jah, ta on seesama", ja teised: "Ei, ta on vaid tema sarnane." Tema ise ütles: "Mina olen seesama." Siis nad küsisid: "Kuidas sinu silmad avanesid?" Tema vastas: "Inimene, keda nimetatakse Jeesuseks, tegi muda ja võidis mu silmi ja ütles mulle: "Mine Siiloahi tiigi äärde ja pese end!" Kui ma siis läksin ja pesin, saingi nägijaks." Ja nad küsisid temalt: "Kus ta on?" Ta ütles: "Ma ei tea.""

Johannese 9:7–12

See mees oli muudetud mees hetkest, mil ta oma silmad Siiloahi tiigis mudast puhtaks pesi. Ta hoidis oma pea püsti ja kõndis sirge seljaga. Ta oli **nägija** esimest korda elus ja see oli muutnud tema jaoks kõik – ta võis nüüdsest täiel rinnal osaleda oma kogukonna elus. Tema ümber olid inimesed, kelle hääli ta tundis, aga keda ta nägi esmakordselt. Tema jalge all oli tee, mida ta jalad hästi tundsid, aga mis oli uus tema silmade jaoks. Tema tee ääres olid puud ja lilled ja sinine taevas nende kohal … Ta lihtsalt ei teadnud, kuhu vaadata. Ja viimaks oli tema silme ees tema kodu – ta nägi seda esimest korda elus. Samas tajus ta, kuidas inimesed **teda ennast** uudishimulikult pilkudega saatsid. Tegelikult ta muidugi ei teadnudki, kuidas inimesed teda enne olid vaadanud. Aga nüüd vaatasid nad teda tõesti väga suure huviga ja ta kuulis, kuidas nad üksteisele sosistasid: "Oled sa kindel, et see on tema? Võib-olla keegi tema sarnane? See ei saa ju tema olla!" Kuni üks julge valju häälega küsis: "Kas sa pole mitte seesama mees, kes seal tee ääres istus ja kerjas?" – "Mina olen seesama mees," vastas ta.

Küsimused

Seepeale tuli tal vastata üha uutele ja uutele küsimustele, mida pärisid erinevad inimesed ja esitati erineva tooniga. Vaadates küsijatele otse silma, nägi ta seal uskumatust, kahtlust, jahmatust, kõikvõimalikke emotsioone, mida ta polnud kunagi varem näinud ega tundnudki hästi ära. Aga üllatusena näis, et inimesed olid palju rohkem huvitatud tema tervendajast kui temast endast, tervendatust. Ja seetõttu hakkas ka tervendatud mees ise üha rohkem oma tervendaja vastu huvi tundma. Tematähelepanupöördus annilt Andjale. Ta käis mõttes läbi kogu sündmuse, uuesti ja uuesti, iga kord, kui talle selle kohta uusi küsimusi esitati, ja ta hakkas nägema temaga juhtunud imet uues valguses. Kõigepealt püüdis ta meelde tuletada oma tervendaja nime: "Inimene, keda nimetatakse Jeesuseks." Kes sind tervendas? Ah, see oli keegi inimene, keda nimetatakse Jeesuseks. Ei teagi eriti rohkem midagi tema kohta … Ta lihtsalt juhtus mööda minema … Aga kui uued küsimused muudkui tulid, kasvas mehe arusaamine oma tervenemise imest ja ta hakkas oma tervendajat üha enam austust väärivana nägema.

Jeesus oli tulnud valguseks maailmale – et maailm võiks näha Jumala au selle täiuses. Olgu meie silmad avatud teda nägema oma elus.

Vastus

Nõnda siis juhtuski, et kui teda taas kord küsitleti, vastas ta juba: "Ta on prohvet." See oli kõige kõrgem tiitel, mida inimesele tolle aja mõisteruumis võis anda. Ja mida enam variserid püüdsid teda veenda, et see ei saa tõsi olla, seda tugevamaks muutus mehe veendumus, et tema tervendaja oli tõepoolest väga ainukordne isik. Ta hakkas teda nägema õpetajana, keda võiks järgida. Nii ta küsis variseridelt poolpilgates "Kas teiegi tahate hakata tema jüngriteks?" – just nagu oleks ta ise juba Jeesuse jünger.

Tõepoolest, nüüdsest nägi ta Jeesust sellena, keda tasub järgida ja kellega tasub oma elu jagada. Variserid samas ei olnud ikka veel võimelised nägema seda, mida endine pime mees oma vaimusilmadega selgesti nägi. Nad jätkasid kinnitamist, et tegemist ei saa olla Jumala läkitatud inimesega, kui ta tervendas hingamispäeval. Ja selle peale vastas tervendatud mees julgelt: "Kui tema ei oleks Jumala juurest, ei suudaks ta teha midagi."

Selline suur vaatenurkade erinevus viis kurva tulemuseni: endine pime, kes oli oma puude tõttu ühiskonnast välja heidetud ja saanud põgusaks hetkeks kogukonna täis-

vääruslikuks liikmeks, kuna oli saanud nägijaks, lükati uuesti kogukonnast välja. Piibel ütleb, et ta “heideti kogudusest välja” – mis tähendas sisuliselt kogukonnast väljaarvamist.

Niipea kui Jeesus sellest variseride otsusest kuulis, tuli ta otsekohe mehe juurde. Esimene küsimus nende kohtumisel oli: “Kas sa usud Inimese Pojasse?”

Suurim, mida võime

Ja edasi loeme sellest loost (Jh 9:36–41): “Too kostis: “Kes see on, isand? Ütle mulle seda, et ma saaksin temasse uskuda.” Jeesus ütles talle: “Sa näed ju teda, see, kes sinuga räägib, ongi tema.” Aga tema lausus: “Ma usun, Issand!” ja kummardas teda. Jeesus ütles: “Mina olen tulnud maailma kohtumõistmiseks, et need, kes ei näe, hakkaksid nägema, ning nägijad jääksid pimedaks.” Seda kuulsid mõned variseridest, kes olid tema juures, ja ütlesid talle: “Kas meiegi oleme pimedad?” Jeesus ütles neile: “Kui te oleksite pimedad, ei oleks teil pattu. Aga et te nüüd ütlete: “Meie näeme,” siis jääb teie patt teile.”

Ma usun, et suurim, mida võime oma inimlike silmadega näha, on Jeesus kui Jumala Poeg. Aga sellest, et teda oma füüsiliste silmadega näeme, ei piisa. See pime mees hakkas Jeesust kõigepealt nägema oma vaimusilmadega – ja huvitav on, et variseride püüded seda sisemist nägemist vaidlustada hoopis süvendasid ja kinnitasid mehe veendumust ning aitasid teda jõuda sügavamale oma usus Jeesusesse.

Ja nii juhtuski, et kui Jeesus astus tema ette küsimusega “Kas sa usud?”, oli ta vaimselt valmis jaatavalt vastama. Hoolimata sellest, et ta füüsiliselt nägi Jeesust tõepoolest esimest korda elus. Jeesuse sõnad (ingliskeelses tõlkes rõhutatult “sa näed teda nüüd”) kannavad endas topelt tähendust. Siin oli mees, kes nägi Jeesust esimest korda elus. Aga ta oli temaga juba kohtunud – ma olen kindel, et ta tundis otsekohe ära Jeesuse hääle. Ta tundis Jeesust, sest oli tema läbi tervendatud saanud. Ja oma vaimusilmadega oli ta näinud Jeesust juba tükk aega tagasi. Ei ole siis mingi ime, et ta oli valmis vastama: “Ma usun, Issand!”

Niisiis oli tema silmanägemine oluliselt parem kui variseride oma, kes olid innukalt püüdnud teda veenda, et Jeesus ei saa olla Jumalast läkitatud. Variserid olid need, kelle silmanägemine oli kehv ja kes seetõttu ei näinud selgesti, ning Jeesus väljendas tõsist muret selle pärast.

Jeesus oli tulnud valguseks maailmale – et maailm võiks näha Jumala au selle täiuses. Olgu meie silmad avatud teda nägema oma elus.

PALVE

Keset argipäevaseid askeldusi ja tüütuid toimetusi,
ava meie silmad sind nägema.
Otsides õiget rada ja tehes kaalukaid valikuid,
ava meie silmad sind nägema.
Kohtudes õnnetute inimeste ja raskete olukordadega,
ava meie silmad sind nägema.
Ülistades sinu armu suurust ja tänades sind abi eest,
ava meie silmad sind nägema.
Minnes vastu uuele päevale kõigi selles peituvate väljakutsete ja võimalustega, ava meie silmad sind nägema.
Aamen.

Foto: Repro

Mõtisklus

MAIE KOMPUS

Ma ei näe, aga usun!
Pole tundeid, ikkagi usun!
Kõikjal on pime, sünge-...
Patt on au sees, tõde hävind –
ei paista ühtki lootuskiirt.

Aga ikkagi ma usun!
Tõstan silmad pilvede taha,
kus kiirgab Elupäike – Jeesus,
Tema valitseb veel!

Mis sest, et ma ei näe,
pole tähtis, et ei ole tundeid,
olgu maailm nii patune, pime.
Tean, ülal taevas kulduulitsad
ja pärlist uksed,
seal valitseb mu Isa väes!
Lepitaja Jeesus palub Isa
me süüdistaja eest.
Seal on mu kodu!

Täna ma ei näe,
ei ole suuri tundeid,
valitseb patt, ei taheta tõde,
aga minu Jumal valitseb ikkagi veel!

Kord viis tarka ja viis rumalat
Isa ees seisma peavad-...
Ole sina see tark!
Mis sest, et pime,
ei näe, ei tunne.
Su Jumal valitseb maailma veel!

Kooseluseaduse eelnõust

Mai lõpus edastas superintendent Riigikogule EMK seisukoha seoses kooseluseaduse eelnõuga.

Austatud Riigikogu liikmed!

Eesti Metodisti Kirik ei toeta Riigikogule esitatud kooseluseaduse eelnõu, vaid on sellele resoluutselt vastu. Leiame, et mitteabielulisele kooselule praegu plaanitava seaduse näol riikliku tunnustuse andmine on tarbetu, kõigutaks ohtlikult ühiskonna alustalasid ning õõnestaks abielu institutsiooni, mille tagajärjed oleksid meie riigile väga rängad.

Seda alljärgnevatel põhjustel.

Kirik näeb abielu ühe mehe ja ühe naise vahelise eluaegse liiduna, milles abikaasad vastastikuses armastuses, austuses ja ustavuses kannavad hoolt ja vastutust teineteise eest. Just selline kooselu on kõige turvalisem nii üksikisikule kui riigile ning seda tuleks ühiskonnal kõigi vahenditega toetada, sõltumata sellest, kas keegi tunnustab Kiriku õpetuse aluseks olevat Pühakirja.

Me tunnistame armastava isa ja ema tähtsust kõigi laste jaoks, samuti tuumikperekonna head mõju põlvkondadeüleselt ja sugulaste ringis. Igal lapsel on võõrandamata õigus isale ja emale, nende armastusele ja hoolitsusele. Toetame sotsiaalseid, majanduslikke ja religioosseid abinõusid peresidemete tugevdamiseks, et kaasa aidata iga pereliikme kujunemisele täisväärtuslikuks isiksuseks.

Me kinnitame abieluliidu pühadust, mis väljendub armastuses, vastastikuses hoolekandes ning mehe ja naise vahelises truuduses. Usume, et sellise perekonna peal on Jumala õnnistus, vaatamata sellele, kas neil on lapsi või ei ole.

Samalaadseid põhimõtteid väljendab ka Eesti Vabariigi Põhiseaduse paragrahv 27 öeldes, et perekond rahva püsimise ja kasvamise ning ühiskonna alusena on riigi kaitse all, abikaasad on võrdõiguslikud, vanematel on õigus ja kohustus kasvatada oma lapsi ja hoolitseda nende eest, seadus sätestab vanemate ja laste kaitse ning et perekond on kohustatud hoolitsema oma abivajavate liikmete eest.

Teistes riikides toimunu näitab, et teatud huvigrupi poolt läbisurutav nn kooseluseadus ei ole nende lõppeesmärk, vaid üksnes vaheetapp abielu ja perekonna mõistete radikaalseks ümberdefineerimiseks, eriti sooneutraalsuse suunas. See viib nimetatud mõistete hägustamisele ja häbistamisele, viimaks aga mõjub hävitavalt kogu ühiskonnale. EMK ei võitle homoseksuaalsete inimeste vastu, vaid näeb ja kohtleb neid teenivas meeles nagu kõiki teisi inimesi, kellel on Jumala loodutena oma püha väärtus. Samas ei lähe EMK kaasa inimest ja meie ühiskonda laostavate tendentsidega, mis on oma kahjulikkust mujal maailmas juba tõestanud.

Olemasolevais seadustes sätestatud tingimustel on inimestel võimalik abielluda, koos sellega kaasneva vastutusega. Kes ei ole valmis seda vastutust võtma ja kandma, ei ole järelikult abieluks küps; niisugune kooselu peaks jääma väljapoole seadust. Varalised ja muud suhted inimeste vahel on piisavalt hästi fikseeritavad kehtiva seadusandluse piires, seega ei ole täiendaval nn kooseluseadusel meie hinnangul mingit praktilist mõtet.

Eesti Metodisti Kiriku vaimulikkonna nimel

EMK superintendent ja EMK Kirikuvalitsuse liikmed

EESTI METODISTI KIRIK
United Methodist Church in Estonia

KIRIKUVALITSUS
The Administrative Board

Koristuskoolitus Tartu koguduses

Tartu koguduses on tavaks korraldada laupäeval enne palmipuudepüha kirikus suurpuhastus, et pühaks nädalaks ja ülestõusmispühadeks kirik korda teha.

Tänavu oli suurpuhastajate teadlikkus ja tase mitu korda kõrgem kui varem, kuna Jana Tamm oli juhuslikult kohtunud ühe koristusala koolitajaga. Sellest kohtumisest tärkas mõte kutsuda ta meie koguduse vabatahtlikke nüüdisaegsete koristusvahendite ja -meetodite suhtes harima.

Päev enne koristustalguid saigi koolitus teoks, osavõtjaid üheksa tublit naist ja pastor. Koolitusel selgus ootuspäraselt nii mõndagi huvitavat: näiteks see, et kui vahepeal oli moes igasugune kodukeemia, siis praegu on suund taas looduslike ja traditsiooniliste puhastusmeetodite (vesi, sidrun, sooda) poole. Aga kui keemiatööstuse saavutused tuleks suurelt jaolt kõrvale jätta, siis näiteks kõikvõimalike lappide osas on just nüüdisaegne tööstus teinud suure sammu edasi: erinevatele mikrokiudlappidele (igale pinnale oma) ei ole tõhususe poolest vastast.

Järgmisel päeval said koolitatud koristajad oma oskused proovile panna. Ja tõepoolest, paljud tööd said tänu uutele teadmistele ja töövõtetele ning töövahenditele tehtud palju kiiremini ja tulemuslikumalt. Osalejad jäid koolitusega rahule ja puhas kirikuhoone samuti.

PRIIT TAMM
Tartu kogudus

Oikumeeniline Ristitee palverännak Tartus

Suurel reedel korraldati Tartus esmakordselt oikumeeniline Ristitee palverännak, mis läbis kaheksat Tartu pühakoda.

Alustati õhtul kell seitse Peetri kirikust, mindi Jaani ja katoliku Maarja kiriku kaudu Kolgata kirikusse, sealt edasi Püha Luuka, Maarja ning Pauluse kirikusse, kust siirduti lõpp-punkti Salemi kirikus. Ristitee rongkäigu peas kanti kirgastatud Kristuse risti, mille viis oma kirikuni vastava koguduse liige. Igas kirikus peatuti kuni kümme minutit, mille kestel palvetati, et siis siirduda edasi. Hinnanguliselt osales sellel Ristitee rännakult kaks ja poolsada inimest.

PRIIT TAMM, Tartu kogudus

Foto: Tartu Püha Luuka kogudus

Karlis Ristitee ristiga Püha Luuka kiriku uste juures.

Ukraina on me mõtetes

Põhja-Euroopa ja Euraasia keskkonverentsi piiskopid Eduard Khegay ja Christian Alsted edastasid ülestõusmispühade eel ühise karjasekirja, rõhutades, et sündmused Ukrainas mõjutavad ka Venemaad, Lätit, Leedut, Eestit ja Soomet. 2. mail kogunesid Ukraina metodisti vaimulikud Uþgorodi, et koos piiskop Eduard Khegayga ühiselt palvetada.

Silmas pidades keerulist poliitilist olukorda piirkonnas, kogunesid Ukraina metodisti vaimulikud mai alguses ühispalveks ja teineteise usuliseks toetamiseks, annab teada ÜMK Euraasia veebileht. “Me ei tea, mida on oodata homme-... Kui meie maa lõheneb ja puhkeb kodusõda, muutub inimeste olukord katastroofiliseks-... Ukraina Metodisti Kirik jätkab oma missiooni täitmist, kasvatamaks uusi jüngreid, et muuta nende kaudu ümbruskonna olukorda,” kirjutatakse pressiteates.

Piiskoppide Eduard Khegay ja Christian Alstedi ülestõusmispühadeaegses ühises karjasekirjas on soovitud armu ja rahu Jumalalt, meie Isalt, ja Issandalt Jeesuselt Kristuselt (Fl). Edasi rõhutatakse, et ajal, mil Ukrainas ja teistes Euroopa riikides on rahutu, peaksid inimesed, kes end Põhja- ja Baltimaades ning Euraasia piirkonnas metodistideks nimetavad, jätkuvalt pühenduma Kristusele, palvetades rahu ja teineteisemõistmise eest selles maailmas. On palju asju, mis Maa elanikke eristavad – kodakondsus, kultuur, keel, majandus, rahvus, sugu ja vanus. Jumala riik on aga alati olnud kuningriik, mis kõigest hoolimata ühendab inimesi vastastikuses kristlikus armastuses. Ka poliitiliste tuulte muutudes on kirik kutsutud peegeldama Kristuse ennastohverdavat armastust (Jh 17:16, 18). Ka jätkuvalt väljakutseid pakkuvates muutuvates oludes tuleb otsida võimalusi elada kirikuna, mis pakub lunastust. Põhja-Euroopa ja Euraasia keskkonverentsi ühinenud metodistidena seob meid lubadus teha Jeesuse jüngreid. Meie missioon koos teiste kristlastega on olla osa Jeesuse lunastavast ja muutvast tööst nii inimeste eludes, ühiskonnas kui ka maailmas, mitte edukus ja tuntus. Levitamaks vaimset pühadust, peame koos kasvama, ja Kristuse järgijatena tahtlikult mõjutama ühiskonda “tegema, mis on õige, armastama headust ja käima alandlikult koos oma Jumalaga” (Mi 6:8). Jeesus ütles oma jürgitele (Jh 14:27): “Rahu ma jätan teile, oma rahu ma annan teile. Mina ei anna teile nõnda, nagu maailm annab.” Usaldades seda lubadust, kutsume oma kogudusi ühinema palves-...

Ukraina Metodisti Kirik on väike. Registreeritud on 12 kogudust: kaks kogudust Kiievis, lisaks kogudus Luganskis, Lvivis, Harkivis, Kamenitsas, Uþgorodis, Peretðinis, Tðernivtsis, Poltavas. Kaks metodisti kogudust tegutsevad okupeeritud Krimmis – Sevastopolis ja Kertðis. *KT*

Lastekeskuses TÄHETORN

Aprilli alguses tähistas lastekeskus juba kolmeteistkümnendat sünnipäeva, mais avati Kalamaja päevade raames uksed linnarahvale.

Keskuse lapsi ja töötegijaid tervitasid sünnipäeva puhul muidugi Tallinna koguduse esindajad, aga ka Tallinna sotisaal- ja tervishoiuameti ning Põhja-Tallinna lastekaitse töötajad, head sõbrad restoranist Kathmandu, rahvusvahelisest mootorratturite ühingust, naabrid Peeteli kiriku päevakeskusest ja paljud teised. Lapsed olid pidupäevaks ette valmistanud kava, kuhu mahtus nii laulu, tantsu kui ka moeetendus.

17. mail olid kõik huvilised oodatud Kalamaja päevade laadale Tähetorni lastekeskuse kohvikusse, kus sai maitsta head ja paremat ning tutvuda Tähetorni tegevusega. Pühapäeval, 18. mail tegutses lastekeskuse hoovil Õunapuuaia hoovikohvik, kus pakuti pruukosti, kuulati elavat muusikat ning vaadati etendust.

KT

Fotod: Lastekeskus Tähtorn

Laste moeetendus Tähetorni 13. sünnipäeval, mida peeti 11. aprillil.

Naabrid Peeteli päevakeskusest kinkisid igale lapsele Tähetorni sünnipäeva puhul kõrvaklapid.

Priit Tamm kinnitati Kaitseliidu kaplaniks

Kaitseliidu ülema brigaadikindral Meelis Kiili käskkirjaga 8. maist 2014 määrati EMK vaimulik Priit Tamm Kaitseliidu Tartu maleva kaplaniks.

Priit Tamm läbis 2011. aastal Kaitseliidu kaplanite orientatsioonikursuse ja 2013. aastal reservohvitseride baaskursuse Kaitseväe Ühendatud Õppeasutuste Lahingukoolis Meegomäel, misjärel anti talle 2014. aasta märtsis lipniku auaste.

Kaitseliidu kaplani põhiliseks tööülesandeks on kanda hoolt Kaitseliidu liikmete eest hingelistes ja usulistes küsimustes, samuti koolituste ja usuliste talituste läbiviimine.

KT

Perekondlikke teateid

9. aprillil sündis Tartu koguduse juhatuse esimehe Jaak Ristioja ja tema abikaasa Mai perre esiklaps – **poeg Hans-Johannes!** Kasvagu lapsuke jõus ja Jumala tunnetuses rõõmuks inimestele ja Taevasele Isale!

Tallinna metodisti kirikusse tuleb "Inglite ermitaaž"

26. mail seati Tallinna metodisti kirikus üles Moskva kunstniku Julia Snegova abstraktsete maalide näitus "Inglite ermitaaž".

Julia Snegova on sündinud 1970. aastal Moskvas. Kunstnikuks saamisel on tema olulisemateks loomingulisteks eeskujudeks olnud Marc Chagall, Claude Monet, Gustav Klimt, Vassili Kandinsky, Jackson Pollock, Anatoli Zverjev ja Andy Warhol.

Julia Snegova töid leidub Venemaa, Prantsusmaa, Saksamaa, Itaalia, USA, India ja Iisraeli erakogudes. Eestis eksponeeritavad akrüülmaalid on valminud 2013. aasta teises pooles ja 2014. aasta esimestel kuudel.

Näituse maaletoojaks on Saaremaa Muuseum ja ning 19. märtsist kuni 9. maini oli see üles seatud Kuressaare linnuse keldrikorruse näitusesaalis. Tallinna jääb "Inglite ermitaaþ" 2. augustini 2014.

RAUL SALUMÄE
Saaremaa Muuseumi kultuurharidustöö osakonna juhataja

Naiste Ühenduse hooaeg

PILLE MÄGILA, NÜ esinaine

2013. aastal täitus EMK Naiste Ühendusel kakskümmend tegevusaastat.

Aasta lõpus pidasid naised Jõhvis ühepäevast seminari-konverentsi, mis oli jõuluootuse hõnguline, teemaks "Ootus". Korraldajaks oli EMK Naiste Ühenduse kõrval ka Jõhvi Petlemma kogudus. Üritus toimus puuetega laste tugikodus Päikesekiir, kus osalejatele korraldati ka huvitav ekskursioon. Maja renoveerimise ja korrald usliku poolega on tegelenud pühendunult pastor Artur Põld oma meeskonnaga. Huvitav oli kuulda tugikodu tekkelugu ning näha, mida kõike on suudetud korda saata.

Väikese vaimuliku sõnumi ütles NÜ eestseisuse liige Triin Tarendi (Ps 37:1–6): oluline on hoida oma silmad Jumala peal; anna oma parim, ükskõik, mis olukorras oled. Artur Põld jagas jumalasõna (Rm-5:5) ning peatus pikemalt Iisaki ohverdamise sündmusel. Pille Mägila andis edasi nii Tallinna naiste kui ka superintendent Taavi Hollmani lühitervituse ja peatus põgusalt naistöö valdkondadel. Virve Soode saatis klaveriga üldlaule ning Lii Lilleoja tegi ettekande "Naise ootused erinevates eluetappides", kus ei puudunud ka rühmatöö. Vene-eesti tõlget vahendas Artur Põld. Ülestõstev ja julgustav oli palveosadus, kus Jõhvi naised täis usku ja tänu Jumala poole pöördusid.

Osalejaid oli ligi 60, enamik Jõhvist, Aserist ja Kohtla-Järvelt. Tallinnast olid varahommikuse bussiga kohale sõitnud Pille Mägila, Lii Lilleoja ja Virve Soode. Saime julgustatud, innustatud ja olime tänulikud toredatele, siirastele Jõhvi usuõdedele südamliku vastuvõtu eest.

7. märtsil tähistati üle Eesti maailma naiste palvepäeva, teemaks "Nagu veeojad kõrbes". Palvetekstid oli ette valmistanud palvepäeva Egiptuse komitee. Tallinnas peeti oikumeeniline jumalateenistus Eelimi nelipüha kirikus. Tekste lugesid naised baptisti, metodisti, nelipühi ja luteri kirikust. Sõnaga teenis pastor Olius Thaling. Laulis Tallinna Oikumeeniline Naiskoor.

25.–27. aprillil osales NÜ esinaine Pille Mägila Norra naiste aastakonverentsil, austamaks Norra ja Eesti NÜ pikaajalisi sidemeid. Konverentsil loosipiletitega kogutud tulu läks Ukraina metodistide abistamiseks.

Norra naistöö pikaajaline juht kuni aastani 2011 Berit Westad, Pille Mägila ja Norra NÜ juhatuse uus liige Jorun Thurmann.

Fotod: erakogu

Ülestõstev ja julgustav oli palveosadus.

Jõhvi konverentsil osalesid Tallinnast Lii Lilleoja, Triin Tarendi, Pille Mägila ja Virve Soode.

Mai alguses võõrustas Pille Mägila kahte külalist USA-st: eakad metodisti pastorite abikaasad (üks 75-aastane, teine 73) olid esimest korda Eestis ja suundusid siit edasi Leetu.

Juunis peetakse Rooma lähedal metodisti naiste Euroopa seminari, kus Eesti metodiste esindavad Lii Lilleoja ja Pille Mägila. Veel on Eesti naised oodatud juunis Austrias Salzburgis toimuvale maailma palvepäeva Euroopa konverentsile, mille teemaks "Õppides üksteiselt – elades üheskoos". Iga kahe aasta tagant peetaval konverentsil esindavad Eestit tänavu Pille Mägila ja Katrin Oidjärv luteri kirikust.

Augustis koguneb Kreekas Oikumeenilise Euroopa Kristlike Naiste Foorumi IX assamblee. Foorum on tegutsenud aastast 1978, selle assamblee koguneb iga nelja aasta tagant. Eestit esindavad üritusel Pille Mägila ja Evelin Toodo Tallinna kogudusest.

NÜ esinaise Pille Mägila sõnul saabub ühendusele ingliskeelseid kirju ettepanekutega oikumeeniliseks koostööks ja ühisteks ettevõtmisteks pea igast maailma otsast, mis näitab, et metodisti naised on aktiivsed oikumeenilises töös nii Eestimaal kui ka välismaal.

2014. aasta lõpul peab kogunema EMK NÜ Suurkogu.

Eesti Sõprade juures

MARJANA LUIST
Reeküla kogudus,
lastekeskus Tähetorn

3.–5. aprillil toimus Brentwoodi metodisti kirikus Nashville'is Tennessees järjekordne Eesti Sõprade (Friends of Estonia) kohtumine.

Enne Eesti Sõprade kohtumisele minemist külastasin St Paul'i metodisti kogudust ja pastoriperekonda Nebraska osariigis. St Pauli kogudus on Reeküla koguduse sõpruskogudus. Nelja Nebraskas veedetud päeva jooksul tutvusin kohaliku linnakesega ning vestlesime pastoriga kogudustevahelisest sõprusest ja tulevikuplaanidest. Osalesin ka St Pauli koguduse jumalateenistusel ning piiblitunnis.

Fotod: Taavi Hollman

Seejärel sõitsin Nebraskast Nashville'i, kus külastasin Tähetorni lastekeskuse suure sõbra Peter van Eys'i kogudust Crievewoodis. Koguduse vestlusõhtul, kus rääkisin Tähetorni lastest ja keskusest, oli tunda avatud õhkkonda ja kaastunnet abi vajavate laste suhtes.

Seekordsel Eesti Sõprade kohtumisel esindasid Eestimaad Taavi Hollman, Artur Põld, Ursula Randlaine, kes on Jõhvi puuetega laste tugikodu Päikesekiir projektijuht, Meeli Tankler, Taavet Taimla ning allakirjutanu. Tore oli taas kord kohtuda heade sõprade ja koostööpartneritega. Kohtumisel rääkisime sellest, mis meil Eestimaal toimunud on ning mis on meie plaanid edasiseks. Küsimuste rohkus näitas tõsist huvi meie olukorra ja plaanide vastu. Loomulikult oli paljude Ameerika sõprade jaoks küsimus ka see, kui turvaline meil Eestis praegu on Ukraina olukorra valguses.

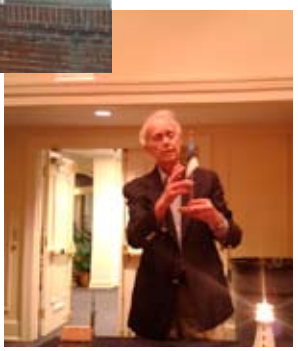

Eesti Sõprade kohtumisele järgnenud pühapäeval osalesin jumalateenistusel Calvary koguduses, mis on juba kümmekond aastat toetanud Tähetorni keskuse laagreid ja sinna vabatahtlike gruppe saatnud. Genna Manspergeriga eesotsas korraldasime sellesuvise laagri korralduskulude katmiseks heategevuslaada, kus müüsime Calvary koguduse liikmete tehtud küpsetisi, Eestist kaasa võetud ðokolaade ja Tähetorni laste meisterdatud kaarte.

Kogu reis oli minu jaoks julgustav, innustav ning andis kindla veendumuse, et sealpool ookeani on palju toredaid sõpru, kes südamest Eestimaad armastavad.

Palvetest kantud seminar

MEELI TANKLER
Seminari rektor

Oleme võimsalt kogenud palve kandvat jõudu ja võime kirikuna üheskoos rõõmustada oma seminari hea käekäigu üle.

2013. aasta aastakonverentsi otsus, et EMK Teoloogiline Seminar peab jätkama iseseisva kõrgkoolina, oli seminari jaoks kinnitav ja julgustav. Tajusime, et kirik tervikuna väärtustab seminari antavat teoloogilist haridust ning seminari ja kiriku koostööd. Teisalt tundsime selgesti oma vastutust pakutava hariduse taseme ja eriti selle riiklikele nõuetele vastamise osas. Uus riiklik kvaliteedihindamine oli otse ukse ees ja teadsime, et piiratud vahendeid ja võimalusi omava väikese erakoolina kujuneb see protsess meie jaoks tõeliseks väljakutseks. Teadsime, et võime usaldada Jumalat ja toetuda rohketele eestpalvetele. Aga teadsime ka, et peame tegema tööd ja nägema vaeva, et suhteliselt väheste inimeste ühiste jõupingutuste tulemusena anda oma parim. Nii on see seminarile olnud üks väga töine aasta – aga heade tulemustega.

8. mail 2014 otsustas Eesti Kõrghariduse Kvaliteedihindamise Agentuur (EKKA), et seminar võib jätkata tegevust akrediteeritud kõrgkoolina. Meie jaoks ehk kõige väärtuslikum osa komisjoni hinnangust on väide, et õppe läbiviimise kvaliteet EMK TS-is vastab täielikult riiklikele nõuetele.

See on rõõm, mis väärib tähistamist! Aga tähistamiseks on veel enamgi põhjust, sest käesolev aasta on seminari jaoks juubeliaasta. Kakskümmend aastat tagasi söandasid Olav Pärnamets, Eddie Fox, Wes Griffin ja veel mõned astuda usujulge sammu ning rajada Eesti Metodisti Kiriku kõrgkooli, et anda töötegijatele teoloogiline haridus. Jumal on seda usujulgust õnnistanud ja kooli kakskümmend aastat kandnud. Tänavuste lõpetajatega kokku oleme teenimistööle saatnud 187 lõpetajat, varustades töötegijatega mitte üksnes metodisti kirikut Eestis ja naabermaades, vaid ka mitmeid sõsarkirikuid.

Seminari õppejõud, üliõpilased ja vilistlased osalevad aktiivselt misjonitöös, õpetamises ja evangeeliumi kuulutamises paljudes maailma paikades. Lisaks möödunud kevadel allkirjastatud koostöömemorandumile Asbury Teoloogilise Seminariga USA-s oleme aktiivselt arendanud koostööd ka Eestis.

2014. aasta alguses allkirjastasime lausa kolm uut koostöölepingut: lastekeskusega Tähetorn, Päästearmeega ja Eesti Kristliku Nelipühi Kirikuga. Oluline rõhk kodumaises koostöös on üliõpilaste praktika- ja teenimisvõimaluste avardamine õppeaja vältel.

Seminari uus, pisut tihendatud õppekava kestab nüüdsest nelja asemel kolm aastat, nagu Euroopa haridussüsteemis tavapärane. Meie rõhuasetus on misjonitööl ja praktilisel teenimisel. Ootame ka sel sügisel uusi innukaid õppijaid, eri vanuses ja erineva kogudusliku taustaga, kuid sarnase motivatsiooniga: õppida selleks, et paremini teenida oma ligimesi ja jagada head sõnumit Jumala armust.

Seminari jaoks on olnud väga kinnitav teada, et paljud inimesed üle kogu maailma, aga ka siinsamas, Eesti Metodisti Kirikus üle Eestimaa, kannavad meid püsivalt oma palvetes ja on seminari ka oma annetustega toetanud. Täna võime üheskoos kogu südamest ja veendumusega öelda: "Tänu olgu Jumalale, kes ei ole heitnud kõrvale mu palvet ega ole mult ära võtnud oma heldust!" (Ps 66:20).

Foto: EMK TS

EMK TS-i rektor ja dekaan rõõmustamas äsja saabunud hea sõnumi üle.

Võimalused koostööks seminariga

- Igakuise seminari ringkirja saamiseks saada tühi e-kiri aadressile palvekett-join@bmk.ee.
- Anneta seminari toetuseks: Swedbank a/a 221010980782
  Annetuse saaja: Eesti Metodisti Kirik.
  Annetus kirikule on tulumaksuvaba.

Vaata ka www.emkts.ee

Kas sekkuda või mitte?

JANA TAMM

Konfliktide piibellik lahendamine on üks oskus, mis vajab õppimist ja arendamist. Andku Jumal meile julgust ja tarkust armastavas meeles hoolida üksteisest ja vajadusel anda märku, et vend või õde ei hukkuks, vaid käiks ikka eluteed.

Käin aeg-ajalt Tartus Aura veekeskuses ujumas. Kuna olen aastaid ujumisega tegelenud, tean, milline on õige ujumistehnika, mis aitab hoida kokku jõudu ning lisab kiirust. Märkan kohe, kui inimene ujub tehnika mõttes valesti ja näeb ränka vaeva edasiliikumisega. Väga sageli tekib tunne, et kui ta vaid natuke muudaks käeliigutusi või jalgade tööd, oleks tal palju kergem ujuda. Kui ta vaid teaks seda. Olen vahel ka mõelnud, et ehk võiksin puhkehetkel sellise inimese poole pöörduda ja sõbralikult öelda, mida ta võiks teha teisiti. Ma pole seda kunagi söandanud kartusest, sest äkki ta mõtleb, et olen imelik ja topin ennast teise inimese asjadesse.

Olgu selle ujumisega kuidas on ja ilmselt ei juhtu ka midagi, kui inimene ujub valesti. Aga kui inimene teeb elus midagi, millel on sootuks rängemad tagajärjed – ja mitte ainult temale, vaid ka teistele? Kas olen valmis sekkuma, astuma ligi ja ütlema: "Tead õde/vend, ma näen, et sa-… ja see mõjutab sind või teda selliselt-…" Taoline olukord tekitab minus palju küsimusi ja kahtlusi: millal võib sekkuda? Kas võib sekkuda? Mis saab siis, kui ta reageerib kurjalt või solvub? Või äkki üldse katkestab minuga suhtlemise, kuna arvab, et haavan teda?

Piibel suunab asjadest rääkima

Ma usun, et sa, hea lugeja, suudad juba praegu meenutada mõnda olukorda, kus nägid, et keegi lähedastest teeb sinu meelest midagi valesti, teeb haiget teistele, aga võib-olla ka sinule endale. Kui tihti oled sa kellegagi konfronteerunud või astunud välja, et anda märku, et sa pole sellise käitumisega päri? Võib-olla oled sa sellises olukorras julge. Mina kindlasti seda ei ole ja seepärast tahan minusugustega mõningaid mõtteid sel teemal jagada.

Sõna "konfronteeruma" tuleb ladinakeelsest sõnast *confrontare*, mis algselt ei tähendanud vastandumist, vaid pigem "oma näo millegi poole, samas suunas pööramist". Seega "konfronteerumine" tähendab julgust vaadata mingit keerulist asja või probleemi, pöörata oma nägu selle poole, mitte ära, ja julgeda sellest rääkida.

Konfronteerumine tähendab julgust vaadata mingit keerulist asja või probleemi, pöörata oma nägu selle poole, mitte ära, ja julgeda sellest rääkida.

Oleme oma kodugrupis seda tundlikku teemat arutanud: kas ja kuidas julgeme rääkida asjadest, mis ei ole ilusad ega kerged, mis võib-olla viivad õde või venda õigelt teelt kõrvale. Kuidas teha seda nii, et sellest tuleks midagi kasulikku ning et suhe sellisest rääkimisest ainult paraneks?

Piiblis on mitmeid kirjakohti, kus meid suunatakse olema ausad teineteisega ja rääkima asjadest nii, kuidas need tegelikult paistavad. Seal on isegi kasutatud sõna, mida tänapäeva väga eneseteadlik inimene üldsegi ei armasta – "noomimine".

Õp 9:8–9: "Ära noomi pilkajat, et ta sind ei vihkaks, noomi tarka, ja ta armastab sind!-Anna targale, ja ta saab veelgi targemaks, õpeta õiglast, ja ta võtab veelgi enam õpetust!"

Õp 24:25: "…-aga neil, kes noomivad, käib käsi hästi ning neile tuleb õnn ja õnnistus."

Õp 12:1: "Kes armastab hoiatust, armastab teadlikkust, aga kes vihkab noomimist, eksib ära."

Õp 28:23: "Kes teist inimest noomib, leiab lõpuks enam tänu kui libekeelne."

Õp 15:32: "Kes ei hooli õpetusest, põlgab oma hinge, aga kes kuulab noomimist, saab targa südame."

Mt 8:32: "Aga kui su vend peaks patustama, siis mine, noomi teda nelja silma all! Kui ta sind kuulab, siis oled sa oma venna tagasi võitnud."

Lk 17:3: "Jälgige end: kui su vend patustab, siis noomi teda, ja kui ta kahetseb, anna talle andeks."

1Ts 5:12: "Ent me palume teid, vennad, tunnustada neid, kes teie seas tööd teevad ja teid Issandas juhatavad ning noomivad."

1Ts 5:14: "Meie aga manitseme teid, vennad: noomige korratuid, julgustage pelglikke, aidake nõrku, olge pika meelega kõikide vastu!"

Ef 4:25–27, 29: "Seepärast jätke vale ja rääkige tõtt oma ligimesega, sest me oleme üksteise liikmed.-Kui vihastute, siis ärge tehke pattu! Ärgu päike loojugu teie vihastumise üle!-Ärge andke ka maad kuradile!-Ühtegi nurjatut sõna ärgu tulgu teie suust, vaid rääkige ainult seda, mis on hea

teiste ülesehitamiseks, et kuuljad saaksid armu.”

Sellisel konfronteerumisel või noomimisel on mitu eesmärki: see võib ennetada suuremat probleemi või pattulangemist, see võib lahendada probleemi ning luua inimeste vahele suurema usalduse ja läheduse.

Kuidas sekkuda?

Kuid mitte igasugune konfronteerumine või probleemist rääkimine ei too niisuguseid tulemusi. Seda võib teha ka inimest ja suhet lõhkuval ning valusal moel. Kuidas siis konfronteeruda või noomida targasti ja armastuses? Oma kodugrupis arutasime läbi sel teemal mitu olulist asja.

■ Kontrolli kõigepealt oma süda-mehoiakut ja mõtle, miks sa sellest tahad rääkida. Kui su eesmärk on “panna paika”, “visata talle nina peale”, “lõpetada ükskord see jama ära”, siis parem jäta see tegemata. Konfronteerumise eesmärk saab olla ainult olukorra parandamine, teise aitamine, mitte tema lõhkumine.

■ Kinnita kõigepealt teisele inimesele, et ta on sulle tähtis ja teie suhe on väga tähtis. Loo nii-öelda positiivne foon teie vestlusele. Tee seda ausalt ja kogu südamest. Inimene tunneb ära, kuidas sa temasse tegelikult suhtud, ning ta kogeb ka sinu hoolimist ja armastust. Ütle tingimata välja, et sa hoolid temast. Me eeldame sageli, et inimene peab ju seda teadma. Ei, ikkagi ütle see välja, siis on tal lihtsam sind usaldada ja kuulata.

■ Räägi probleemist konkreetselt ja faktiliselt. Too konkreetseid näiteid. Ära pane diagnoose, ära mõtle ega räägi tema eest. Räägi enda nimel ja sellest, mida tead, koged, tunned, arvad sina. Ära ole seejuures paljusõnaline.

■ Kuula, kuula ja veel kord kuula. Konfronteerumine on dialoog. Ei tohiks teha nii, et sa valad oma mõtted välja ja kõnnid minema. Ole olemas, ole tähelepanelik, püüa

Laupäeval, 14. juunil 2014 toimub

EESTIMAAL ÜLEMAAILMNE EVANGEELIUMIPÄEV

14. JUUNI 2014

Koos teiste rahvastega tahame kuulutada sel päeval evangeeliumi ka viisil, mida me ei ole enne kasutanud!

Eesti Evangeelse Alliansi evangelismitoimkonna buklette Lootust leides saab näha EEA kodulehelt (www.allianss.ee) ja küsida oma kogudusest.

Bukletis on neli valget lehekülge, kuhu saad kirjutada oma tunnistuse, enne kui bukleti kellelegi lugemiseks annad.

ÕNNISTATUD EVANGEELIUMIKUULUTUST!

üks päev / üks maailm / üks sõnum

Palun, et Jumal valvaks teie vabadust

World Race on 1989. aastal loodud denominatsioonidevahelise misjoniorganisatsiooni Adventures in Missions programm, mille eesmärk on koondada inimesi, kes on valmis minema ja teenima 11 kuu jooksul 11 riigis. Aprillis viibis ühe niisuguse grupiga Eestis Kimberly Webb. Mida ta Eestis nägi ja koges?

Kimberly

Minu esimene kuu Eestis oli imeline. Pean tunnistama, et kuuldes minekust Eestisse, pidin selle maa asukoha kaardilt järele vaatama. Teadsin, et see maa asub Venemaa naabruses, aga see oli ka kõik. Üles kasvades mainiti Eestit ühes minu lemmikfilmis, nii et mul on alati olnud õrn tõmme selle riigi vastu.

Pärast Ameerikast lahkumist oli Eesti meie 11-kuulise teekonna kolmas peatuspaik ning esimene Euroopa riik pärast Aafrikat. Kultuuriðokk oli päris suur. Me lahkusime soojast 32-kraadisest ilmast 1-kraadisesse. Enamik inimesi Tallinna lennujaamas muigas meid nähes, sest astusime lennukist välja lühikestes pükstes ja sandaalides.

Kimberly grupp: esimeses reas Brook ja Michell, tagumises reas Liz, Kimberly ja Hannah.

Minu meeskond jõudis Võrru – meie selle kuu teenimispaika – paar päeva pärast Eestisse saabumist. Vahepeal saime endale soojemad riided ning Tallinnaga tutvudes kohtusime mõningate imeliste inimestega.

Enne Võrru sõitmist informeeriti meid Aafrika ja Eesti kultuurilistest erinevustest, mis on üsna märkimisväärsed. Meile öeldi, et eestlased ei näita juba loomu poolest kiindumust välja, nii et me ei peaks lihtsalt ringi käies inimesi kallistama. Räägiti lühidalt ka Nõukogude Liidu rollist ja Balti riikides minevikust ning selle mõjust vaimulikule õhkkonnale.

Võrru saabudes kohtusime pastori ja tema abikaasaga. Nad selgitasid meile veel kord, et eestlased ei ole varmad kiindumust välja näitama, kuid seejärel ütles pastor midagi ootamatut: “Me tahame seda muuta, seega ma palun, et te kallistaksite tihti.” Me olime kõik hämmeldunud ning vaatasime üksteisele küsivate pilkudega otsa. Aga kui ta jagas meile, mis oli tema südames, olime rõõmuga valmis kuuletuma. Pastor ei teinud nalja, ta kallistas KÕIKI! See oli nii imeline!

Aja jooksul kogesin, kuidas inimesed rääkisid imelisi asju Elupuu kogudusest ning selle pastorist. Armastus ja kultuuri muutus, mida ta linnale soovis, töötas.

Esimesel paaril päeval Võrus kogesime oma meeskonnaga ebatavalist väsimust. Võisime magada terve öö ning ärgata sama väsinult, nagu me poleks üldse maganud. Alguses arvasime, et see võib olla tingitud ajavahest, kuid hiljem taipasime, et see on midagi vaimset. Kui saime rohkem teada Eesti minevikust ning Nõukogude Liidu seosest sellega, tundsin viha selle pärast, kuidas siinseid inimesi

on koheldud. Olin kohkunud, kuuldes lugu loo järel sellest, kuidas inimesed kaotasid oma pered Siberis. Olin veelgi vihasem selle pärast, et ei teadnud sellest varem midagi. See oli oluline osa ajaloost, aga ei mina ega minu meeskond teadnud, et midagi sellist üldse aset on leidnud.

Pärast sellise ajaloo kuulmist mainisin ühele oma meeskonnakaaslasele, et tunnen, kuidas saatan on nagu Hamelini vilepillimängija, kes uinutab inimesi apaatsesse unne, nagu neil ei oleks lootust. Ta nõustus minuga ning me hakkasime meekonnana palvetama. Pärast palves veedetud aega Jumal taaselustas meid ning olime täis otsusekindlust Võru inimesi ülirohkesti õnnistada.

Ühel päeval otsustasime jagada roose neile, keda siinoldud nädalate jooksul olime kohanud. Võtsime eestikeelse Piibli ja kirjutasime paberile julgustavaid kirjakohti ning klammerdasime need roosilehtede külge. Siis asusime roose jagama. Alguses andsime neid inimestele, keda olime varem kohanud, nagu näiteks müüjale toidupoes, kes oli väga armas, või bensiinijaama teenindajale. Kuid siis hakkasime neid jagama eakamatele naistele ning inimestele, keda Jumal meie teele juhatas. Kui kõndisime naiste juurde ning andsime neile lilled, üllatas meid nende reaktsioon. Nende ilusate eesti naiste külm välispind hakkas pehmenema. Mõned kallistasid meid pisarsilmi, teised naeratasid, kui nad oma roosi nuusutasid. See oli tõeline hetk Jumalalt.

Oleme väga õnnistatud, et meil oli võimalik selles imelises riigis aega veeta. Meie World Race'i teekonna alguses ei olnud ma väga põnevil selle Euroopa osast, kuid olen väga tänulik, et sain siia tulla. Ma armastan seda paika rohkem, kui suudan sõnades väljendada. Ma palvetan jätkuvalt eestlaste eest. Palun, et Jumal valvaks teie vabadust ning hoiaks teie riigi tugevana. Ning et Jumal õnnistaks teid oma armastuse tõega ning et ärkamine Eestis võiks Jeesuse nimel alata!

Tõlkinud GRETE LEPA

Noortelaager Nuutsakul

14.–17. märtsil peeti EMK noorte kevadlaagrit. Mida meenutavad sellest Tapa noored?

Mina, minu vend ja kaks õde sõitsime Käsmust Nuutsakule paar tundi, võttes vahepeal Tapalt veel ühe poisi peale. Lõpuks, pimedas ja väsinuna kohale jõudes, sirutasime end pikast sõidust. Majas juhatati meid tubadesse, kuhu saime end mugavalt sisse seada. Seejärel õhtustasime ning oli ülistus. Vahepeal korraldati ka ülipõnevad tutvumismängud, kus oli palju lõbu ning naeru. Pärast seda mängisime "kaaslaagerdajatega" veel pikalt "Ligretot". Magama läksime keskööl – ega laagrites ju magada saa! :-)

Joonas, 16-aastane

Järgmise kolme päeva kava oli sarnane: hommikusöök, palve ja ülistus, sportmängud, lõuna, töötoad, Wesley-grupid, õhtusöök, ülistus.

Laager oli väga põnev, sain palju uusi teadmisi: kuidas olla julge, tunnistada. Mulle meeldis väga. ■

Käisin noortelaagris kahe õe, venna ja sõbraga. Laagri teema oli "Ole julge", mis rõhutab, et oleksime kristlastena julged, räägiksime mittekristlastele Jumalast ega kardaks seda teha. Aga kui sa ei saa kõike seda ikkagi öeldud, siis tee kellelegi mõni heategu.

Aleksander, 13-aastane

Laagris toimusid ka lahedad ülistusõhtud ja palveõhtu. Samuti mängisime õues vahvaid sportmänge.

Tahan kindlasti ka edaspidi laagris osaleda. ■

Päev täis päikest

IRJA SAKSING, Kärsa kogudus

20. aprilli hommikul paistis särav päike. Kätte oli jõudnud kauaoodatud ülestõusmispüha, Jeesuse kannatusaja lõpp. Kannatusest kirkusesse – selline oli Jeesuse Kristuse elu. Kui me koos Jeesusega kannatame, siis tõstetakse ka meid koos Jeesusega kirkusesse. Selline on ju Jumal-Isa lubadus oma lastele.

Fotod: Taavi Hollman

Kärsa kirikus olid süüdatud kõik küünlad, mis meil tähistasid suure reede jumalateenistusel Jeesuse Via Dolorosal olevaid peatuspaiku. Kogudusel oli rõõm ja au teenida Jumalat koos superintendent Taavi Hollmaniga. Peatudes küsimusel, kas Jeesus peab risti kandma üksinda, meenutas superintendent kahte Siimonat: Siimon Peetrust ja Siimonit Küreenest. Siimon Peetrus oli sõnades väga julge, aga salgas Jeesuse. Ometi jäi ta osadusse Jeesusega ja hiljem Jeesus andestas talle. Siimon Küreenest aga oli mees õigel ajal õiges kohas ja talle tehti kohustus kanda Jeesuse risti. See kohustus on ka meil. Kui järgime Jeesust tões ja vaimus, siis peame olema valmis risti kandma. Ja justkui lohutuseks kõlas rõõmus hüüe meie pastor Reinult: "Jeesus on üles tõusnud!" Ja kogudus kordas seda veel ja veel. Halleluuja! Jeesus elab! Ta on võitnud surma ja haua. Tänu Jumalale!

Pärast jumalateenistust meelitas ere ja soojendav päike meid kirikust õue. Sinna katsime kohvilaua. Ei puudunud ka traditsioonilised keedetud-värvitud munad, mida saime rõõmsal meelel koksida.

Kohvilaua osaduse lõppedes jäimegi õue, sest olime valmis kuulama pastor Rein Laaneseri aruannet koguduse tööst aastal 2013. Olime osa loodusest: koos päikesepaiste, helerohelisse pitsivahtu mässitud puude-põõsaste, linnulaulu ja sipelgatega. Nimelt kulgeb just Kärsa kiriku trepist mööda metsakuklaste rännurada. Ja teades, et Jumal lõi aegade alguses loomad ja putukad enne inimest, pole ma söandanud seda rada luuaga laiali pühkida. Ühed Issanda loodud kõik!

Looja Jumal, tänu Sulle ilu eest, mis meid Sinu loodus ümbritseb. Aita meid kasvada Sinu sõnas ja armastuses ning küpseda Sinu armus.

Selline kaunis päikseline ja rõõmus päev jääb pikaks ajaks meelde. Ning teadmine, et Kristus juhatab meid rahuteele ja jätkab teekonda koos meiega, kinnitagu meie usku veelgi. Jeesus elab! Halleluuja!

Lastetöö tegijate kevadine koolituspäev

14. märtsil vurasid lastetöö tegijad üle Eesti kokku Võru kogudusse, et taas kohtuda kolleegidega, saada uusi ideid, meetodeid ning innustust.

Esimesel õhtul üksteisele põlevate südametega jutustatud lood sütitasid taas leegitsema uue teotahte ja innu minna ning proovida järele ka neid asju, mida teised on oma usuteel kogenud. Laupäeval saime Lea Kübaralt uusi teadmisi, kuidas tulla tunnis toime erivajadustega lapsega. Einike Pilli rääkis meile teema "Kuidas seista kindlana" raames, mil moel vältida läbipõlemist ning leida ka igapäevaselt kiires ajas aega endale. Päeva lõpetas mõnus lõõgastus Kubija SPA-s, mis aitas unustada unetud öötunnid ja vaba aja, mis kulunud, valmistamaks ette rooga Jumala Sõnast, mis oleks täpselt eakohane just antud vanusegrupile.

EGLE HOLLMAN
EMK lastetöö koordinaator

Paastuajal Tartu koguduse pühapäevakoolis

Juba mitmendat aastat paastuvad meie pühapäevakooli lapsed koos kogudusega ja nii ka tänavuse suure paastu ajal.

Lapsed ise võtavad endale nn paastulubadusi. Näiteks sel aastal otsustasid lapsed paastuda jäätise või kommide söömisest, teleka vaatamisest, telefoni- ja arvutimängude mängimisest. Sellistest meelistegevustest loobumine peaks meile meelde tuletama, et elus on olulisemaid asju. Eelkõige tuleks rohkem aidata teisi, mõelda teistele, palvetada nende eest.

Et kõike seda oleks lihtsam meeles pidada, meisterdasime koos lastega paastukalendrid (pildil). Kalender aitas lastel jälgida, kui kaugele oleme paastuajas jõudnud. Samuti tähistasid nad oma kalendris iga päev kleepsuga kolm asja: kas olen sel päeval palvetanud (valge kleeps), kas olen pidanud oma paastulubadust (sinine kleeps) ja kas olen teinud armastuse tegusid (puuvilja kleeps). Igas pühapäevakooli tunnis olid lastel kalendrid kaasas ning saime jagada, kuidas nädal on läinud ja milliseid armastuse tegusid oleme teinud, et seeläbi innustada teisi. Kõik lapsed olid tublid oma lubaduste pidamisega, mitmed said harjutada igapäevast palvetamist ja otsisid võimalusi olla rohkem teistele abiks.

Fotod: Tartu Püha Luuka kogudus

Igaühel on võimalus süüdata suurest paasaküünlast oma väike küünal.

Paastuaeg kulmineerub meie laste jaoks väga erilise ööga, mil koguneme õhtul kirikusse, et pidada paasaöö vigiliiat. Sel õhtul algab pühapäevakoolitund kell 22. Seejärel toimub öine jumalateenistus, mis algab kirikuõues uue lõkketule ja paasaküünla süütamisega. Kirikulised saavad süüdata suurest paasaküünlast oma väikese küünla. Kristuse valgus jõuab igaüheni kirikus.

Kuna jumalateenistus algab väga hilja, väsivad mõned lapsed enne teenistuse lõppu ära ja lähevad magama, kuid mõned osalevad vapralt lõpuni. Vigiilia järel kogunetakse koguduse ja sõprade ühisele pidulikule söömaajale. Selleks paluvad magama läinud lapsed ka ennast üles ajada, sest kes ikka tahaks suurest peost ilma jääda. Põnev on ka see, et paljud jäävad sel ööl kirikusse magama ning hommikul kogunetakse hommikusöögilauas. Lapsed ütlevad, et see öö on kõige põnevam öö aastas ning seda oodatakse väga.

Pärast hommikusööki peeti kirikuaias ðokolaadimunajahti.

Oleme Taevaisale tänulikud selle põneva ja väga õpetliku paastuaja eest ning rõõmsad Issanda ülestõusmise ajas.

JANA TAMM, Tartu Püha Luuka kogudus

Tartlaste paastukalender.

Emadepäeval Tallinnas

Fotod: Evelin Toodo

Emadepäev on üks eriline päev, kus väljendame oma tänu emadele, vanaemadele, ristiemadele ja vaimulikele emadele. Nii tähistas ka EMK Tallinna kogudus taas emadepäeva.

Lapsed rõõmustasid kogudust kaunite laulude, luuletuste ja instrumentaallugudega. Oli suur rõõm näha perede aktiivset osavõttu. Ka lapsevanemad teenisid oma andide ja oskustega kaasa. Lisaks ootas pärast teenistust kirikulisi üllatus–koguduse meespere otsustas emadepäeva puhul korraldada kirikulistele piduliku vastuvõtu. Laud oli rikkalikult kaetud omavalmistatud hõrgutiste, kaunite lillede ja küünaldega. Pidulikkust ja meeleolu lisas kohvikus elav muusika ning meeste vahva etteaste tervituslauluga. Loodame, et emadepäeva tähistamine meeste eestvedamisel muutub meie koguduses iga-aastaseks tavaks.

EVELIN TOODO, Tallinna kogudus

Ees ootab suvepuhkus

Kätte on jõudnud kevad ja Reeküla koguduse pühapäevakooli lapsed jäid 11. maist suvepuhkusele.

Kooliaasta lõpus tehakse ikka kokkuvõtteid, seda tegime ka meie. Sel aastal oleme pühapäevakoolitöös kogenud erilist Jumala õnnistust ja palvevastuseid. Lapsed on ustavalt tundides osalenud (keskmiselt on aasta jooksul puudutud ainult kolmest tunnist) ja kujunenud on hea sõpruskond. Lapsed on eri vanuses ning vanemad lapsed õpetavad nooremaid ja aitavad käelistes tegevustes.

Pühapäevakooli tundides oleme käsitlenud väga mitmeid teemasid: misjonitööd, palvet, Jumala armastust ja hoolimist, kümmet käsku jne. Suurt rõõmu valmistab, et lapsed iga tunni lõpus üheskoos palvetavad Meie Isa palvet, mis õppeaasta alguses enamikul selge ei olnud.

Lõpupidu pidasime kirikus emadepäeval. Kirikusse olid tulnud emad, kellele lapsed laulsid, luuletusi lugesid ja näidendiga esinesid. Lapsed olid valmistanud ka väikesed kingitused oma emadele ja kõigile teistelegi emadele, kes kirikusse olid jõudnud. Pärast jumalateenistust sõime ühiselt torti, vaatasime pilguga suvesse ja ka sügisesse, millal jälle kohtume pühapäevakoolis.

Foto: REELIKA MURD

Reeküla pühapäevakoolilastest on aastaga kujunenud vahva sõpruskond.

Pühapäevakooli õpetajana sooviksin, et lapsed oleksid meie eestpalvetes ka suvel, kui nad igal pühapäeval kiriku uksest sisse ei astu.

REELIKA MURD, Reeküla kogudus

Kuidas toime tulla stressiga?

Elame muutusterohkel ja pingelisel ajal. Koolis, huviringides ja sõpruskonnas, kõikjal on oluline, et oleksid edukas. Lisanduvad pinnapealsed inimsuhted, mis tihti piirduvad suhtlusega arvutis. Võib öelda, et stress pole paljudele võõras.

Stressi puhul on tegemist keha mittespetsiifilise vastusega välismõjudele. Stress jagatakse tänapäeval heaks ehk motivatsiooni ja inspiratsiooni tekitavaks ning halvaks, mis keha ja hinge hävitab. Ärevus on normaalne reaktsioon tajutud ohule. Kui ohtlikuna keegi olukorda tajub, sõltub varasematest kogemustest, uskumustest ja hoiakutest. Mõistlik hulk ärevust tagab raskes olukorras parema toimetuleku, ülemäärane ärevus pidurdab tegutsemist.

Stress on meie elu ebakõlade häirekell. Kui inimene jookseb ja hakkab hingeldama, saab ta aru, et keha pole saanud vajalikul määral hapnikku. Samasugune olukord tekib ka emotsionaalse pinge korral. Stressi- ja pingeseisundis jäävad eluliselt mitte nii olulised elundisüsteemid, näiteks seedeelundid, hapnikupuudusesse.

Tundlikumad tajuvad väiksematki ebakõla, kuid ainult teadlikud muudavad seejärel midagi oma elus. Kui pinge liiga suureks muutub, hakkab see meie eluolu tõsisel määral segama. Pideva stressi puhul võivad tekkida nii une- kui ärevushäired, depressioon, avalduda mitmed kehalised sümptomid, nagu iiveldus, südamekloppimine, peavalu, nõrgeneb immuunsüsteem.

Kuidas stressist võitu saada?

1. Viibi rohkem värskes õhus
2. Hinga rahulikult ja sügavalt
3. Maanda kehalisi pingeid treeninguga
4. Korista oma tuba
5. Jälgi oma kehahoiakut
6. Leia igas päevas midagi head
7. Pühendu nauditavatele tegevustele
8. Naudi head raamatut, teatrietendust, kontserti, filmi
9. Otsi vaheldust
10. Ära too tööasju mõtetes koju
11. Räägi kellelegi oma muredest
12. Vasta küsimusele: “Kas juhtunu on poole aasta pärast minu jaoks sama oluline?”
13. Kui tunned, et ise hakkama ei saa, küsi abi
14. Tuleta meelde midagi head ja ilusat
15. Joonista seda, mida sa kardad, ja lisa naljakaid detaile
16. Kasuta kujutlusvõimet

Huumorimeel aitab

Huumorimeel aitab maandada enda ja teiste negatiivset stressi ja pingeallikatega toime tulla.

1. Õpi oma huumorimeelt tundma. Jõua selgusele, mis sinu jaoks on naljakas.
2. Ole mängulisem ja elurõõmsam. Tee iga päev midagi, mis valmistab sulle lõbu ja naudi seda.
3. Naera rohkem ja südamest. Kasuta iga sobivat hetke naermiseks. Naera alati teistega kaasa ja mitte kunagi teiste üle. Naera siis, kui oled ärritunud või pinges.
4. Räägi naljakaid lugusid ja anekdoote. Jäta meelde ja pane kirja naljakad lood. Vali sobiv aeg ja koht ning jaga neid teistega.
5. Loo ise huumorit – mängi sõnadega. Otsi igapäevastes vestlustes, trükisõnas sõnade topelttähendusi. Mängi nendega.
6. Märka igapäevaelus huumorit. Vaata olukordi läbi huumoriprisma ja jaga kogetut teistega.
7. Õpi iseenda üle naerma. Tee nimekiri asjadest, mis sulle enda juures ei meeldi. Heida oma puuduste ja eksimuste üle nalja.
8. Märka huumorit stressi tekitavas situatsioonis. Pane kirja koolis kõige sagedamini ette tulevad probleemid ja otsi võimalusi, kuidas suhtuda neisse huumoriga.

Koostanud EGLE HOLLMAN

Optimisti reeglid
Naerata! Aita teisi! Ela täna!

Koostanud EGLE HOLLMAN

1. Värvi vastavalt numbritele ja vasta küsimustele

1 – valge
2 – helekollane
3 – tumekollane
4 – helesinine
5 – tumeroheline
6 – heleroheline
7 – pruun
8 – heleroosa
9 – pruun
10 – tumesinine

Keda näed pildil?
Kirjuta nende piiblitegelaste nimed.

.....

.....

Mis piiblisündmusega on tegu?

.....

Millal on nende piiblitegelaste sünnipäevad?
Kirjuta.

.....

.....

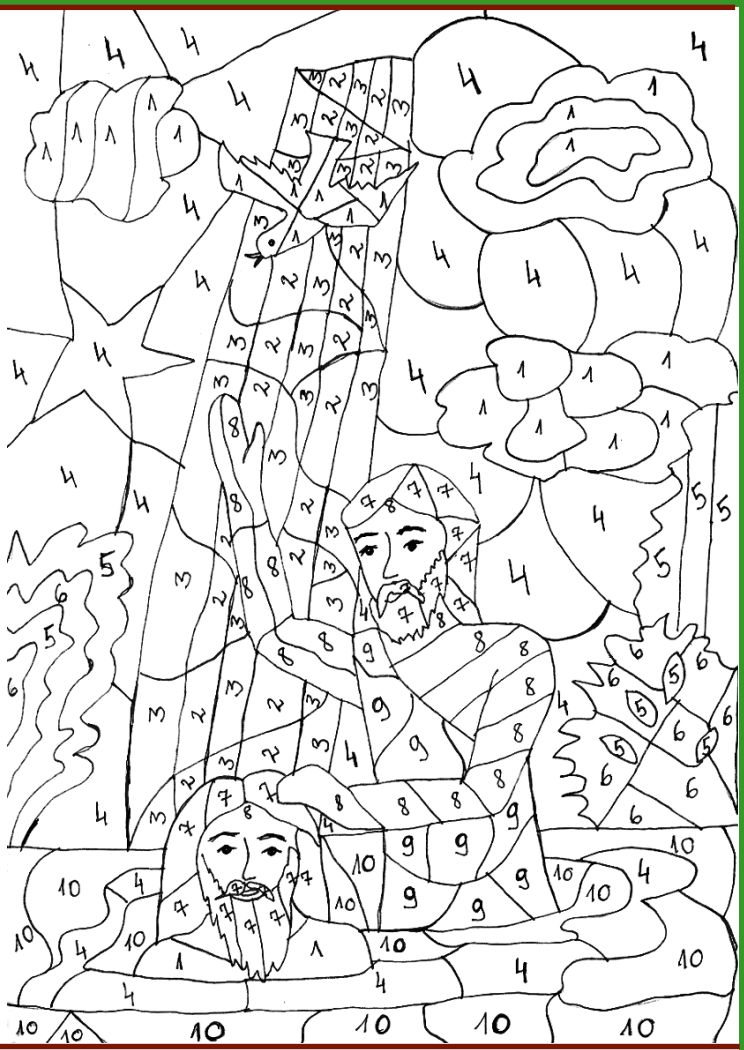

RAHUSTAV PURK

Tulemas on suvi ja ees palju reisimist. Valmista endale rahustav purk, millega on mõnus ka pikkadel autosõitudel aega veeta.

Vaja läheb:
- *sätendav liimitoru*
- *sädeluspulber*
- *pisike tihedalt sulguv plast- või klaaspurk*
- *kujukesed, mida tahad hõljuma panna*
- *soe vesi*

Pigista sädelev liim purki, lisa soe vesi ja sega, kuni liim on vees täiesti lahustunud.
Lisa sädeluspulbrit.
Aseta purki asjakesed, mida tahad seal hõljumas näha.
Purk ongi valmis :-)

Raputa seda. Oota ja vaata, kuidas asjad paigutuvad ja kas leiad üles oma lemmikasjakese. :-)

NB!!!
Saada lahendus (koos oma kontaktandmetega) toimetusele: koduteel@metodistikirik.ee
või Tallinn 10152, Narva mnt 51. Lahendajate vahel loosime välja lasteraamatu!

ISSN 1406-2291